

ارزیابی تاثیر بازی بر طراحی محیط های آموزشی کودکان

پریسا سلیمانپور بروجنی^{1*}، هومن خواجه پور²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، (اصفهان)، ایران، آدرس رایانامه (par.sol58@gmail.com)

2- پژوهشگر دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، (اصفهان)، ایران، آدرس رایانامه (homankhajehpour@yahoo.com)

چکیده

محیط از عمده ترین عوامل تاثیر گذار بر رشد و آموزش کودکان است و بنابراین می بایست با در نظر گرفتن ویژگی های روحی و روانی کودک طراحی شود. تاثیر پذیری رشد جسمی و عقلی کودک از فضایی که در آن قرار می گیرد بر ضرورت طراحی محیط های کودکان با توجه به ویژگی ها و شرایط آنها تاکید می کند. از سوی دیگر بازی به عنوان فرآیندی چند بعدی در خدمت تکامل و رشد کودک است می تواند به عنوان ابزار یادگیری معنادار در راستای تقویت کیفیت هدف های معنی دار در طراحی محیط های یادگیری تأثیرگذار عمل کند. پژوهش حاضر سعی در پاسخگویی به این سوالات که تاثیر بازی بر طراحی محیط های آموزشی کودکان به چه صورت است و اصول طراحی چنین فضایی چگونه است؟ را دارد. بنابراین در این پژوهش پس از مروری بر ادبیات موضوع به بررسی ابعاد مختلف آن پرداخته و تلاش می کند تا بازی محوری و تاثیر آن در طراحی فضاهای آموزشی کودکان، را مورد مطالعه و بررسی قرار دهد. در این راستا از روش توصیفی - تحلیلی بهره گرفته و اطلاعات لازم با استفاده از مطالعات کتابخانه ای، استفاده از مدارک، اسناد و گزارش های موجود، گردآوری شده است. نتایج به دست آمده نشان دهنده تاثیر قابل توجه محیط بر یادگیری کودکان، اهمیت بازی در انتقال مفاهیم آموزشی به کودکان و نقش تاثیر گذار بازی محوری در طراحی فضاهای آموزشی کودکان می باشد. در این راستا معیارهای ارزیابی فضاهای بازی معرفی و در پایان اصول طراحی فضاهای بازی محور ارائه شده اند.

واژه های کلیدی: کودک، محیط، بازی، فضای آموزشی، بازی محور، اصول طراحی بازی محور

این مقاله برگرفته از پایان نامه ی کارشناسی ارشد نویسنده اول با موضوع " طراحی فضای آموزشی کودکان پیش دبستانی (مقطع سنی 2-6 سال) در اصفهان با رویکرد یادگیری بازی محور " به راهنمایی جناب آقای هومن خواجه پور می باشد .

1- مقدمه

فضا با تمام ویژگی هایش در شکل گیری شخصیت افراد نقش موثری را ایفا می کند. همین فضا به طور خاص تر برای رشد کودکان عامل مهمی محسوب می شود عاملی که می بایست تاثیر مثبتی بر رشد جسمی و عقلی کودک داشته باشد [1]. بنابراین طراحی محیط های آموزشی کودک با توجه به ویژگی های ذهنی، رفتاری و شناختی کودک و به کارگیری عوامل گرافیکی مناسب، می تواند مکان مناسبی برای رشد کودک فراهم کند. طراحی چنین فضایی منطبق با شرایط کودکان به طور قطع بستگی به شناخت کافی از ویژگی های رشد آن ها دارد. خصوصیات جسمی و روانی کودکان در مراحل مختلف رشد